

De ene bedrijfskundige had het buitenland niet op haar lijstje, maar zit nu Down Under. De andere bedrijfskundige kon het opgedoekte familiebedrijf niet vergeten en blies het nieuw leven in.

✂ ELLIS ELLENBROEK

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND

HELEEN COCU-WASSINK (42)

STUDIE bedrijfskunde van 1991 tot 1997 **IS** Client partner Financial Services Korn Ferry Hay Group Australië **HUISHOUDEN** getrouwd met Bert (52), roeicoach; IJsbrand (13), Wietse (11) **HUIS** kleine benedenwoning in Port Melbourne **INKOMEN** 19.580 Australische dollar per maand bruto plus bonus (in 2015 65.000 Amerikaanse dollar)



‘Na mijn afstuderen werkte ik bij Philips in Stadskanaal aan een onderzoek, toen ik ergens op een presentatie van Hay stuitte die me erg aansprak. Ik werk er inmiddels bijna negentien jaar. Begonnen als assistentje ben ik nu een gezicht, verantwoordelijk voor de sector financiële dienstverlening in Australië. Banken, verze-

keraars en vastgoedbedrijven helpen wij hun strategie te realiseren door de juiste inzet van hun mensen.

Ik zat vijftien jaar bij Hay in Nederland, ik was er partner/shareholder en wel toe aan iets anders. Ik was al gaan praten bij verschillende bedrijven, voor uiteenlopende functies. Mijn baas zei: “Allemaal leuk en aardig, maar we willen je wel graag houden, dus is het buitenland misschien een idee?” Het stond niet op mijn lijstje. Ik had ook niet in het buitenland gestudeerd. Ik was een heel Hollands meisje. Maar waarom niet het avontuur aangaan? In Australië hadden ze iemand nodig die goed was met financiële dienstverleners en die vooral ook veel ervaring had met leiderschapsontwikkeling. We zijn hier nu drieënhalve jaar.

In 2011 heb ik de LOF Next Role Model publieksprijs gewonnen voor het combineren van carrière en gezin en maatschappelijk werk, destijds bij de Koninklijke Nederlandse Roeibond. Ze vragen me vaak hoe ik het doe. Het is vooral veel laten. Keuzes maken. Ik doe heel veel dingen niet. Ik ben mijn huis niet aan het verbouwen, ik doe geen studie, ik ga niet vaak uit in het weekend, ben een ramp qua tuinieren. Tegenwoordig staan zelfs mijn roeiactiviteiten op een laag pitje.

Je doet het ook als gezin. Bert en ik zijn een team. Hij was leraar aardrijkskunde, hier is hij roeicoach. Hij werkt parttime bij de Melbourne University Boat Club. En in de zomer werkt hij op de school van de oudste, waar ze een roeiprogramma hebben. Een taxichauffeur vroeg me laatst wat mijn man deed. Ik zei: “Die doet een beetje hetzelfde als ik.” Hij moest ontzettend lachen, maar het is wel zo. Het gaat allemaal over mensen beter laten presteren. In zijn geval zitten ze in een roeiboort, in mijn geval achter een bureau.’

ANNEMARIE DE KLEINE-VAN BAREN (46)

STUDIE bedrijfskunde van 1990 tot 1997 **IS** bakker/eigenaar Bakkerij Schierbeek Zwolle www.bakkerschierbeek.nl **HUISHOUDEN** getrouwd met Jaap (45), onderzoeker verkeer en vervoer bij provincie Overijssel; Hilbert (9), Willemijn (6) **HUIS** jaren dertig hoekhuis dicht bij centrum Zwolle **INKOMEN** negatieve winst uit onderneming 2015 van 14.000 euro



‘Ik voelde pijn in mijn hart bij een collegereeks over familiebedrijven. Ik dacht: Wij hadden er een! Maar mijn moeder vond het bakkersvak niks voor vrouwen. Te zwaar, te vies. Zij en haar zus hadden het bedrijf van hun vader niet willen overnemen. Zo ging Bakkerij Schierbeek in Paterswolde in 1964 dicht, een maand voor het honderdjarig bestaan.

Het leek een afgesloten hoofdstuk. Ik deed bedrijfskunde en had de dertien jaar daarop verschillende banen. Ik was betrokken bij een fusie van arbo-diensten, daarna was ik softwareontwikkelaar bij Atos Origin. Toen ging ik naar de Isala Klinieken in Zwolle om werkwijzen aan te passen op systemen. De kille zakelijkheid die ik in de gezondheidszorg zag sluipen, stuitte me tegen de borst. Ik zag mezelf ook niet groeien naar managementniveau. In 2010 ben ik weggegaan bij Isala. Een miskraam waarbij ik zelf langs het randje ging had me ook wakker geschud. Ik moest opnieuw beginnen met denken over de toekomst. Koken met kinderen leek me leuk. Iets met vergeten groente. Een kennis die kok is raadde me een koksopleiding aan. Ik besloot er een bakkersopleiding van te maken. Ik vond een opleiding in Zaandam, het Bakery Institute. Ze hadden op hun website staan: Wij doen het iets anders, we zijn een beetje eigenwijs. Nou ben ik ook een beetje eigenwijs, dus ik vermoedde dat we elkaar wel aardig zouden vinden. Ik ben er tien weken geweest, weer op kamers. De eerste twee weken was ik ziek van de heimwee. Ik bakte als een krant. Zelfs de simpelste koekjes lukten niet.

Sinds anderhalf jaar is Bakkerij Schierbeek er weer. Met de oude naam! Vroeger was het brood en banket, ik doe alleen banket, op bestelling, ik heb geen winkel. Voor Talamini in Zwolle maak ik chocoladetaart en een traditioneel Italiaans taartje. En ik ben bezig zelf een paar mooie producten in de markt te zetten. Vooral taarten met geleitjes, crèmepjes en moussejes erin. Strakke, glamorous designtaarten met hele dunne lagen biscuit. Daarmee probeer ik me te onderscheiden. Nu werk ik nog alleen, maar het zou leuk zijn als ik straks personeel zou kunnen aannemen.’